

Nr 245. Interpellation av Malena Ranch (MP) om Uppsala kommun följer intentionerna i LSS KSN-2013-1441

Kommunfullmäktige

Interpellation

Söndagen 10 oktober sändes Kalla Fakta-avsnittet "Avslag till varje pris" som handlade om hur svenska kommuner blivit allt mer restriktiva i sina bedömningar av rätten till insatser enligt LSS, exempelvis personlig assistans och ledsagning. Många blev förfärade över att svart på vitt få se sådant som organisationer som HSO, FUB, Attention, Neuroförbundet och Autism- och aspergerförbundet har påpekat de senaste åren. Nämligen att det har hänt något med synen på LSS och människor med funktionsnedsättningar.

Många kan vittna om att de insatser de haft och som har fungerat i många år, plötsligt dras in utan att situationen i övrigt har förändrats. Den kan till och med ha försämrats. Det görs med den i sammanhanget kränkande bedömningen och motiveringen att personen kan uppnå "goda levnadsvillkor" även utan den sökta insatsen.

En stor del av förändringen kan härröras till Försäkringskassans ändrade riktlinjer för hur man bedömer rätten till personlig assistans. I takt med domar och rättsfall har också kommunerna kommit att göra mer restriktiva bedömningar. Men rättsfallen

som kommunerna nogsamt följer är inget "facit". De kan ofta snarare ses som en juridisk bedömning av "lägstnivån" i insatsen. Trots det hänvisar också Uppsala kommun sina allt hårdare bedömningar till rättspraxis och att man följer Försäkringskassans bedömningar.

Det många chockades av i avsnittet av Kalla Fakta var cynismen i att en stor andel av de svenska kommunerna använder sig av konsulter som utbildar chefer och biståndshandläggare med ett mer eller mindre uttalat fokus på hur man kan sänka kostnaderna genom att inte bevilja de sökta insatserna. Detta trots att det tydligt står att kostnadsskäl inte är ett godkänt argument att neka en LSS-insats.

De senaste åren har vi sett en nedmontering av insatser till personer med funktionsnedsättningar. Uppsala kommun frångår Socialstyrelsens rekommendationer om att särskilda boenden ska byggas för tre-fem personer och planerar för betydligt större enheter. I kombination med att många inte längre beviljas kontaktperson och ledsagare, går det inte att se resultatet som annat än en tillbakagång till mini-institutioner där den som behöver särskilt boende förväntas få alla sina behov av sociala aktiviteter tillgodosedda i sin gruppboende. Den politiken trodde jag hörde till historien.

Mot den bakgrunden är mina frågor till kommunstyrelsens ordförande Fredrik Ahlstedt:

Hur anser du att kommunen följer den lagstiftning, både enligt LSS och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, som vi har förbundit oss att följa?

Hur vill du möta den kritik och den oro som finns hos våra kommunmedborgare om att det sker en urholkning av LSS som strider mot individers möjlighet till goda levnadsvillkor?

Uppsala 16 november 2013

Malena Ranch (MP)